

La Sílvia, l'Alba i la Neus Parramon i Bravo el passat 16 de juliol van complir dos mesos. I ja son famoses: les tres bessones de Cassà

Alba, Sílvia i Neus Parramon van néixer el passat 16 de maig

Les tres bessones de Cassà

Des del passat dia 16 de maig, a Cassà de la Selva ja ningú quan sent parlar de les Tres Bessones no pensa amb l'escriptora Montserrat Capdevila i els seus contes. A tothom li ve al cap: l'Alba, la Sílvia i la Neus. Tres bessones -trigèmnes- sí, però de Francesc Parramon i Estrella Bravo. L'Alba, la Sílvia i la Neus són les primeres bessones d'aquest mil·lenni. Els anteriors cassanencs amb aquestes característiques van ser els trigèmnes Vegas Pacheco: Elies, Joaquim i Miquel, nascuts fa 38 anys, el 14 de febrer de 1964.

Avui, he passat una horeta amb tota aquesta nova família nombrosa, que ja ha complert les expectatives del nostre actual President. A continuació, llegireu tot el que m'han explicat. Déu n'hi do! Per molts anys!

Per què guardar-ho en secret tant de temps? Com es pot?

F: Més que res perquè hi havia un risc en l'embaràs.

E: Per tranquil·litat meva. Per evitar que la gent em fes comentaris si no anava bé, no volia passar-hi.

F: Volíem que l'Estrella estigués tranquil·la i que no es trobés amb gent que li fes preguntes indiscretas o que creessin una situació violenta. Imagina't que hagués anat malament per alguna cosa, és un trauma pels pares. Vam decidir passar-ho nosaltres i quan fos motiu d'alegria després fer-ho saber a tothom. Primer, a la família més íntima i més tard, a la resta.

E: Per Nadal ho vam fer saber a la família més íntima i a finals d'abril ja no hi havia més risc i bé, tothom se'n va anar assabentant. Aquest any per Sant Jordi, bé, vaig tenir una inundació de roses i hi va haver festa grossa!

Que maco! Heu passat 8 mesos d'anades i vingudes al metge a Girona. En parts múltiples, el control és més rigorós, no?

F: Sí, molt més sovint!. A l'inici, quinzenals i, cap al final, setmanals.

E: Al final, setmanals. A Girona, ens van dir que ells no es veien amb cor d'assistir-les al part i, és clar, quan s'anava acostant, més control des d'aquí perquè ens havien d'enviar a Sant Joan de Déu, l'Hospital per a Infants i si havíem de córrer no era el mateix Girona que Barcelona.

El metge que va portar al món les tres bessones, havia assistit a altres parts múltiples?

E: Sí, i...tant!

F: Sí; però no et pensis en un any,...

E: En tot el mes que hi vam ser van ser les úniques.

I...una vegada les teniu amb vosaltres.

ENTREVISTA

La família Parramon-Bravo amb les tres incorporacions recents

Què? Quin canvi de vida? D'horaris, ...?

F: UFFFF!i....pensa que només mengen i dormen.

E: Sí, són molt bones nenes.

F: Pensa que cada dues hores i quaranta-cinc minuts es desperten i ja tenen gana, ja reclamen, perquè els hi toca menjar cada tres hores. Les hi canviem els bolquers i seguidament, mengen, d'una sola tirada. D'aquí a una hora ja hi haurà moviment.

E: Tenen molta gana. Si s'acaben el biberó i encara xuclen! I, és clar, la pediatra ens ha marcat un límit i... aquestes nenes tenen una gana!

Quant pes han augmentat des que van néixer?

E: Mira, ara pesen tres quilos

F: I... quan van néixer pensa que feien un quilo i mig i, el 16 de juliol tot just faran dos mesos.

E: Déu n'hi do, perquè pensa que s'ha de comptar des del 4 de juliol i ara tenen una setmana.

F: És el que se'n diu edat corregida perquè haurien d'haver nascut entre el 26 de juny i el 3 o 4 de juliol.

I...aquest tema de l'edat corregida no porta certs entrebancs?

E: Bé, sí. Pel tema de les vacunacions,

no. Aquest divendres les hem de vacunar i les hi correspon les de dos mesos de vida. Però, per exemple, pel tema de la roba fan la talla 0, d'acabades de néixer. Per tant, per estrenar la roba d'un mes, ens haurem d'esperar a l'agost. I, això a la gent li costa molt d'entendre, perquè hem rebut vestits maquissims d'estiu per tres mesos i, és clar, no els hi podem posar.

A veure, que m'ho esteu pintant tot molt bé! Que havent de canviar bolquers, banyar-les i donar-los-hi menjar, no us queda ni un minut per a vosaltres!

E: Res, si és un moment!! Quedaries

Les bessones comparteixen un cotxet de tres places, que va sorprendre un turista rus a Girona.

parada!

F: Cada tres hores toca el biberó, doncs 5 o 10 minuts abans canviem els bolquers.

E: Sí...canviar el bolquer són dos minuts! I...la feina que porten elles tres, és similar a la de qualsevol mare. Preguntant-li a qualsevol mare quant temps fa que no dorm les vuit hores.

F: Ara, això sí, consum de bolquers, 30 al dia!

Quants bolquers haureu de comprar!

E: Gastem un paquet i mig de bolquers al dia.

F: N'hem gastat a la ratlla de 200, no?

E: Jo ja no compto!

F: Jo calculo que n'haurem de comprar uns dotze mil.

Què??

F: Bé, fins que se'ls hi hagi de treure, eh!

I...les cases de bolquers no us en regalen?

F: No, res, res!

E: Bé, el Caprabo ens va regalar les

"canestrelles" i, en comptes, de tres, quatre. Estan bé, hi ha una mica de tot: cosetes per a les nenes, productes de neteja i alguna coseta per a la mare, també.

F: Està bé. És un detall maco.

E: Sí, perquè no tenen cap tipus de necessitat.

F: Bé, també ens fan descomptes a totes les farmàcies de Cassà que anem. Ens han tractat molt bé, ens han fet detalls,...

E: A l'hospital també ens van fer unes caixes de regal. Ah...i, per cert, ser mare de tres té un altre avantatge: la baixa per maternitat, un altre regal.

Així, és més llarga?

E: 6 setmanes més.

F: No, tres setmanes més per criatura. Per tant, 9 setmanes, més.

E: Sí, és veritat!

Ho puc preguntar: què us han regalat els vostres familiars i amics? Bé, no els citeu tots. Els més curiosos, originals,...

E/F: Uns cavallets de fusta amb els seus noms.

E: També ens van fer molta gràcia, uns xumets. A en Francesc li agrada molt anar en moto i ens van regalar uns xumets de la marca de motos KTM.

F: Taronges i amb l'anagrama KTM. Molt original! Una pregunta que em faig avui: les hi agrada anar en moto?

E: Però, la veritat és que tothom s'hi ha bolcat tant amb elles tres! L'àvia ha fet un munt de manualitats tan precioses. Quan muntem l'habitació de les nenes, tot el que hi haurà seran coses fetes per ella: una cistella amb un globus, un penjador per cada una, tres bessones en uns cubells. Bé, una virgueria. Bé, tothom tan generós amb els regals. Tenim un cotxet de tres, fantàstic regalat pels tiets,...

Ja l'heu utilitzat, el cotxet?

F: Sí, i tant! Per aquí, al Mas Cubell o, a vegades, baixem al poble a la farmàcia o La Coma.

I...la gent no us atabala quan veu l'Alba, la Sílvia i la Neus?

E: Sí, quan ens veuen ja ens aturen i si no ens coneixen, veus que fan el comentari o et miren. De moment, és un escàndol! Espero que, quan siguin grans, ja tothom s'hi hagi acostumat.

F: Sí, però crec que quan tinguin un o dos anys, quan les portem a Tossa o a Canàries a conèixer la besàvia Adelaida -que de fet ja coneix com són l'Alicia, la Neus i la Sílvia per les fotografies que li he enviat- continuarà igual. Home, fa gràcia! A la Rambla de Girona, un noi rus que estava de vacances els hi va tirar, no exagero, un rodet de fotografies!

Associació Familiars Alzheimer Girona

Centre d'acollida de
Cassà de la Selva

Casa de Cultura
Manuel Tolosà
Pl. Coma, 30, 2n 4a
Obert dimecres i
divendres tarda

Interessats,
contacteu amb:
Anna Aliu
Tel. 972 46 11 06

ENTREVISTA

Els avis paterns amb les tres nenes, els problemes per al transport i el pare, cofoi, amb les nadones

E: Ens va explicar que, quan viatjava, no li agradava fer només fotografies de monuments, sinó també de coses típiques del país i de coses maques i no havia vist mai un cotxet com el nostre. I bé, ja veus, 24 fotografies o més.

Ep, abans d'acabar, m'ha sorprès molt no trobar-les amb un braçalet per distingir-les. No teniu problemes per saber quina és quina. Si són ben, ben iguals!!!

E: No; la Sílvia és la que es trobava a la panxa sobre les altres dues, en posició horitzontal, completament estirada i continua, de moment, igual: més tranquil·la que mai. Alhora és la que té més cabell i

"rosset".

E: L'Alba és la més "gorda", és la més ufanosa, fa unes galtones, i...era la més petita. Quan s'enrabia queda vermella com una tomata.

E: La Neus va ser la primera a sortir i la que va aguantar tot el pes de l'operació. És moguda! Però, bé :un entremig entre les altres dues.

L'última, l'última, pregunta per la mare: alguna enveja durant l'embaràs?

E: Un dia al matí em van portar pinya natural per esmorzar i a partir d'aquell dia, pinya natural cada matí.

L'última, l'última pregunta pel pare:

una gran discussió per escollir els noms de les tres bessones?

F: Que va! Si ho vam decidir en el trajecte de Girona a aquí, després que ens confirmessin que serien tres nenes. Si teníem molt clar que volíem tres noms ben catalans i, mira, Sílvia, Alba i Neus.

Per acabar, fem sessió fotogràfica; però són gairebé les 9 i toca menjar i...han començat a plorar!!!

Enhorabona!!

Text i fotos: Mònica Plana